ROZSUDEK SOUDU (třetího senátu)

18. června 2008 *

Ve věci T-175/06,

The Coca-Cola Company, se sídlem v Atlantě, Georgia (Spojené státy), zastoupená E. Armijo Chávarrim a A. Castán Pérez-Gómezem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému O. Montaltem a L. Rampinim, jako zmocněnci,

žalovanému,

přičemž další účastnicí řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Soudem, je

* Jednací jazyk: italština.

San Polo Srl, se sídlem v Montalcino (Itálie), zastoupená G. Casuccim a F. Lucianim, advokáty,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 5. dubna 2006 (věc R 99/2005-1), týkajícímu se námitkového řízení mezi The Coca-Cola Company a San Polo Srl,

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (třetí senát),

ve složení J. Azizi (zpravodaj), předseda, E. Cremona a S. Frimodt Nielsen, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio-González, vrchní rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Soudu dne 29. června 2006,

s přihlédnutím k vyjádření OHIM k žalobě došlému kanceláři Soudu dne 5. února 2007,

s přihlédnutím k vyjádření vedlejší účastnice k žalobě došlému kanceláři Soudu dne 25. ledna 2007,

po jednání konaném dne 22. ledna 2008,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 31. května 2001 podala Azienda Agricola San Polo Exe Srl, nyní San Polo Srl, vedlejší účastnice řízení, u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů.

2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je následující obrazová ochranná známka:

3 Výrobky, pro které byl zápis požadován, náležejí do třídy 33 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu: „Vína“.

4 Přihláška ochranné známky Společenství byla zveřejněna ve *Věstníku ochranných známek Společenství* č. 110/2001 ze dne 24. prosince 2001.

5 Dne 25. března 2002 podala žalobkyně, The Coca-Cola Company, proti zápisu uvedené ochranné známky námitky na základě čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 40/94.

6 Tyto námitky byly založeny na nebezpečí záměny mezi přihlášenou ochrannou známkou a následujícími staršími právy:

– slovní ochrannou známkou MEZZO, zapsanou v Rakousku dne 28. listopadu 1973, která se vztahuje na následující výrobky: „pivo, ale [světlé horně kvašené pivo] a porter [tmavé horně kvašené pivo]; minerální vody, sodovky a ostatní nealkoholické nápoje; sirupy a ostatní přípravky na výrobu nápojů“, náležející do třídy 32;

– slovní ochrannou známkou MEZZOMIX, zapsanou v Německu dne 5. března 1975, která se vztahuje na následující výrobky: „míchané nápoje na bázi limonády“, náležející do třídy 32.

7 Rozhodnutím ze dne 30. listopadu 2004 námitkové oddělení námitkám vyhovělo z důvodu, že mezi přihlášenou ochrannou známkou a rakouskou ochrannou známkou MEZZO existuje nebezpečí záměny vzhledem k podobnému celkovému dojmu dotčených označení a určitým podobnostem mezi dotčenými pivy a víny. Námitkové oddělení mělo za to, že tato analýza stačí k zamítnutí zápisu ochranné známky, a nebylo tedy nezbytné vznesené námitky prozkoumávat na základě německé ochranné známky MEZZOMIX a jejího údajného dobrého jména.

8 Dne 27. ledna 2005 podala vedlejší účastnice proti rozhodnutí námitkového oddělení k OHIM odvolání na základě článků 57 až 62 nařízení č. 40/94.

9 Rozhodnutím ze dne 5. dubna 2006 (dále jen „napadené rozhodnutí“) první odvolací senát návrhu vedlejší účastnice na zrušení rozhodnutí námitkového oddě-

lení vyhověl. Podle odvolacího senátu neexistovalo mezi dotčenými ochrannými známkami nebezpečí záměny ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94. Krom toho měl odvolací senát za to, že jelikož se námitkové oddělení ve svém rozhodnutí nevyjádřilo k použití čl. 8 odst. 5 nařízení č. 40/94, musí mu být věc vrácena, aby tento důvod přezkoumalo.

Návrhová žádání

10 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

– vyhověl žalobě a jejím přílohám;

– určil, že žaloba proti napadenému rozhodnutí byla podána včas a řádně;

– zrušil napadené rozhodnutí;

– uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

11 Žalovaný navrhuje, aby Soud:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

12 Vedlejší účastnice navrhuje, aby Soud:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

K věci samé

1. *Úvodní poznámky*

13 Na jednání žalobkyně potvrdila, že na podporu své žaloby uplatňuje jediný žalobní důvod vycházející z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

14 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 se na základě námitek majitele starší ochranné známky ochranná známka nezapíše, pokud z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna. Nebezpečí záměny zahrnuje i nebezpečí asociace se starší ochrannou známkou.

15 Krom toho na základě čl. 8 odst. 2 písm. a) bodu ii) nařízení č. 40/94 se staršími ochrannými známkami rozumějí ochranné známky zapsané v členském státě s dřívějším datem podání přihlášky, než je datum podání přihlášky ochranné známky Společenství.

16 Podle ustálené judikatury představuje nebezpečí záměny nebezpečí, že se veřejnost může domnívat, že dotčené výrobky nebo služby pocházejí od stejného podniku, případně od podniků hospodářsky propojených [viz rozsudek Soudu ze dne 9. července 2003, Laboratorios RTB v. OHIM – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Recueil, s. II-2821, bod 30 a v něm citovaná judikatura].

17 Podle téže judikatury musí být nebezpečí záměny posuzováno celkově podle toho, jak relevantní veřejnost vnímá dotčená označení a výrobky nebo služby, přičemž musí být zohledněny všechny relevantní faktory projednávaného případu, zejména vzájemná závislost mezi podobností označení a podobností výrobků nebo služeb, na které se vztahují ochranné známky (viz rozsudek GIORGIO BEVERLY HILLS, bod 16 výše, body 31 až 33 a v něm citovaná judikatura).

18 Krom toho, podle judikatury musí být globální posouzení nebezpečí záměny, co se týče vzhledové, fonetické nebo pojmové podobnosti dotčených označení, založeno na celkovém dojmu, kterým tato označení působí, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišovacím a dominantním prvkům (usnesení Soudního dvora ze dne 28. dubna 2004, Matratzen Concord v. OHIM, C-3/03 P, Recueil, s. I-3657, bod 29; viz obdobně rozsudky Soudního dvora ze dne 11. listopadu 1997, SABEL, C-251/95, Recueil, s. I-6191, bod 23, a ze dne 22. června 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Recueil, s. I-3819, bod 25).

19 I v případě, že existuje totožnost s označením, jehož rozlišovací způsobilost je zvláště vysoká, je stále nezbytné, aby byla prokázána existence podobnosti mezi výrobky či službami, na něž se ochranné známky vztahují, neboť nebezpečí záměny ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 předpokládá totožnost či podobnost mezi výrobky či službami, na které se ochranné známky vztahují (usnesení Soudního dvora ze dne 9. března 2007, Alecansan v. OHIM, C-196/06 P, Sb. rozh. s. I-36, zveřejněné

shrnutí, bod 24; viz obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 29. září 1998, Canon, C-39/97, Recueil, s. I-5507, bod 22).

20 Ve světle těchto zásad je třeba analyzovat jednotlivé argumenty uplatněné účastníky řízení.

21 Před touto analýzou Soud poukazuje na to, že starší ochranné známky, na nichž jsou námitky založeny, jsou zapsány v Rakousku a Německu a vztahují se na výrobky běžné spotřeby. Jak tedy správně uvedl odvolací senát, aniž by to bylo účastníky řízení zpochybňováno, cílovou veřejnost, ve vztahu k níž je třeba provést analýzu nebezpečí záměny, tvoří průměrný spotřebitel těchto členských států (viz v tomto smyslu rozsudek GIORGIO BEVERLY HILLS, bod 16 výše, bod 34). V důsledku toho musí být při posouzení významu dotčených ochranných známek brán v úvahu kontext používání německého jazyka.

2. *Ke srovnání dotčených označení*

Argumenty účastníků řízení

22 Žalobkyně se domnívá, že vzhledová podobnost mezi kolidujícími ochrannými známkami nesporně existuje, neboť prvek „mezzo“, který se vyskytuje v jejích starších ochranných známkách, je také prvním prvkem přihlášené ochranné známky MEZZOPANE. V tomto ohledu připomíná judikaturu, uplatňovanou v napadeném rozhodnutí, podle níž se pozornost spotřebitele obvykle soustředí na první část rozlišovacího označení [rozsudek Soudu ze dne 17. března 2004, El Corte Inglés v. OHIM – González Cabello a Iberia Líneas Aéreas de España (MUNDICOR), T-183/02 a T-184/02, Recueil, s. II-965, bod 83].

23 Krom toho má žalobkyně za to, že prvek „mezzo“ má zcela zvláštní vzhledovou atraktivitu z důvodu dvou písmen „z“ seskupených uprostřed slova. V přihlášené ochranné známce je tato vzhledová atraktivita slovního prvku zdůrazněna orámováním velmi tenkou čarou, které jí dodává vzhled etikety.

24 Konečně žalobkyně zdůrazňuje, že všechny tři dotčené ochranné známky jsou napsány stejným způsobem, bez jakékoli zvláštní grafiky, kresby či typu písma.

25 Pokud jde o fonetickou podobnost, žalobkyně má za to, že lichý počet slabik dotčených ochranných známek nebrání fonetické podobnosti. Podle žalobkyně existují zjevné fonetické podobnosti, je-li zohledněna totožnost, pokud jde o výslovnost a rytmus dvou prvních slabik přihlášené ochranné známky („mez“ a „zo“) a dvou slabik tvořících její rakouskou ochrannou známku („mez“ a „zo“). Tyto úvahy platí podle žalobkyně rovněž pro srovnání mezi její ochrannou známkou MEZZOMIX a přihlášenou ochrannou známkou MEZZOPANE. Konečně žalobkyně zdůrazňuje, že v německé výslovnosti těchto dvou posledně uvedených ochranných známek je přízvuk kladen na první dvě slabiky. V důsledku své zvláštní znělosti spojené se dvěma písmeny „z“, je slovní prvek „mezzo“ dominantní ve vztahu k slovním prvkům „pane“ či „mix“.

26 Pokud jde o pojmovou podobnost, žalobkyně souhlasí s odvolacím senátem, který má za to, že předmětná označení v němčině nemají význam. Tento aspekt tedy nemůže přispět k odlišení předmětných ochranných známek.

27 Krom toho žalobkyně připomíná, že již bylo rozhodnuto, že v případě, kdy jeden z pouhých dvou pojmů tvořících slovní ochrannou známku je po stránce vzhledové a fonetické totožný s jediným pojmem tvořícím starší slovní ochrannou známku a kdy tyto pojmy, posuzované společně, nebo zvlášť, nemají po stránce pojmové pro dotčenou veřejnost žádný význam, dotčené ochranné známky – posuzované každá ve svém celku – mají být obvykle považovány za podobné [rozsudky Soudu ze dne 25. listopadu 2003, Oriental Kitchen v. OHIM – Mou Dybfrost (KIAP MOU),

T-286/02, Recueil, s. II-4953, bod 39, a ze dne 4. května 2005, Reemark v. OHIM – Bluenet (Westlife), T-22/04, Sb. rozh. s. II-1559, body 37 až 40]. Tato judikatura tak potvrzuje podobnost mezi ochrannými známkami MEZZO a MEZZOPANE.

28 Žalovaný a vedlejší účastnice popírají, že odvolací senát při svém posouzení podobností a rozdílů mezi dotčenými ochrannými známkami pochybil.

Závěry Soudu

Úvod

29 S ohledem na judikaturu uvedenou v bodě 18 výše je třeba ověřit, zda celkový dojem dotčených označení po srovnání z vzhledového, fonetického a pojmového hlediska, které provedl odvolací senát, není chybný.

Ke vzhledovému srovnání

30 Pokud jde o vzhledové srovnání, měl odvolací senát za to, že mezi dotčenými ochrannými známkami existují zároveň podobné i odlišné prvky. Podobnosti podle odvolacího senátu spočívají ve výrazu „mezzo“, který odpovídá starší rakouské ochranné známce a který je rovněž první částí přihlášené ochranné známky MEZZOPANE a starší německé ochranné známky MEZZOMIX. Odvolací senát upřesňuje, že s ohledem na umístění výrazu MEZZO na začátku má tento výraz větší dopad než druhá část přihlášené ochranné známky a než zbývající část německé ochranné známky. Pokud jde o vzhledové rozdíly, odvolací senát má za to, že přípona „pane“

přihlášené ochranné známky ji činí delší, než je rakouská ochranná známka, a odlišuje ji od německé ochranné známky.

31 Soud se domnívá, že toto posouzení musí být potvrzeno. Pokud jde totiž o srovnání mezi starší německou ochranou známkou MEZZOMIX a přihlášenou ochrannou známkou MEZZOPANE, je třeba připomenout, že již bylo rozhodnuto, že spotřebitel přikládá obvykle větší význam počáteční části slov [viz v tomto smyslu rozsudky MUNDICOR, bod 22 výše, bod 81, a ze dne 16. března 2005, L'Oréal v. OHIM – Revlon (FLEXI AIR), T-112/03, Sb. rozh. s. II-949, body 64 a 65]. Toto posouzení však neplatí ve všech případech [viz v tomto smyslu rozsudky Soudu ze dne 6. července 2004, Grupo El Prado Cervera v. OHIM – Héritiers Debuschewitz (CHUFAFIT), T-117/02, Sb. rozh. s. II-2073, bod 48, a ze dne 16. května 2007, Trek Bicycle v. OHIM – Audi (ALLTREK), T-158/05, Sb. rozh. s. II-49, zveřejněné shrnutí, bod 70].

32 V projednávaném případě je pravda, že prvek „mezzo" ochranných známek MEZZOMIX a MEZZOPANE v důsledku svého umístění na začátku zvláštně zaujme pozornost relevantního spotřebitele. Tato zvýšená pozornost však nevylučuje, že tentýž relevantní spotřebitel bude vnímat i prvek „mix" starší německé ochranné známky, což je slovo, které německy hovořící spotřebitel zná, a prvek „pane" přihlášené ochranné známky MEZZOPANE.

33 Měl-li tedy odvolací senát správně za to, že umístění prvku „mezzo" na začátku má významnější dopad než zbývající část přihlášené ochranné známky, měl rovněž správně za to, že přípony „pane" přihlášené ochranné známky a „mix" starší německé ochranné známky je odlišují.

34 Pokud jde o srovnání mezi starší rakouskou ochrannou známkou MEZZO a přihlášenou ochrannou známkou MEZZOPANE, má Soud za to, že je třeba rovněž uznat určitou podobnost mezi těmito ochrannými známkami. Stejně jako v případě srovnání mezi ochrannými známkami MEZZOMIX a MEZZOPANE je totiž třeba uznat, že prvek „mezzo" v důsledku svého umístění na začátku zcela zvláštně zaujme pozornost relevantního spotřebitele. Je však třeba rovněž zdůraznit, ze prvek „pane"

přihlášené ochranné známky tuto posledně uvedenou ochrannou známku odlišuje od starší rakouské ochranné známky MEZZO.

35 Žalobkyně se ještě dovolává zcela zvláštní atraktivity prvku „mezzo“ z důvodu dvou písmen „z“ seskupených uprostřed označení, zvýraznění slovního prvku v přihlášené ochranné známce prostřednictvím orámování tenkou čarou a jednotného písma dotčených ochranných známek. Tato posouzení žalobkyně jsou správná. Soud se však domnívá, že nemohou zpochybnit posouzení odvolacího senátu obsažená v napadeném rozhodnutí.

36 Konkrétněji, pokud jde o dvě písmena „z“ seskupená uprostřed výrazu „mezzo“, jsou zajisté v němčině neobvyklá, a v důsledku toho dodávají vzhledovou zvláštnost, která může zesílit podobnost mezi dotčenými ochrannými známkami. Neodstraňují však rozdíly mezi předmětnými ochrannými známkami vzhledem ke koncovce „pane“ přihlášené ochranné známky. Pokud jde o zdůraznění slovního prvku „mezzopane“ grafickým prvkem, je třeba zdůraznit, že napadené rozhodnutí tento prvek zohlednilo. Na rozdíl od výkladu žalobkyně toto zdůraznění slovního prvku neumožňuje konstatovat větší podobnost mezi přihlášenou ochrannou známkou MEZZOPANE a staršími ochrannými známkami MEZZO a MEZZOMIX, než je podobnost shledaná odvolacím senátem. Ačkoli totiž etiketa s tenkou čarou výraz „mezzopane“ zdůrazňuje, tato etiketa rovněž přihlášenou ochrannou známku odlišuje od starších ochranných známek. Pokud jde o jednotnost mezi dotčenými ochrannými známkami vzhledem k jejich totožné grafické úpravě, Soud má za to, že nevyvolává podobnost nad rámec toho, co bylo uznáno odvolacím senátem. Tato podobnost totiž zcela neodstraňuje rozdíly mezi dotčenými ochrannými známkami s ohledem na orámování přihlášené ochranné známky MEZZOPANE a rozdíly mezi výrazem „mezzopane“ a výrazy „mezzo“ a „mezzomix“ (viz body 31 až 35 výše).

37 Soud se tudíž domnívá, že odvolací senát nepochybil, když měl za to, že v projednávaném případě existují mezi přihlášenou ochrannou známkou a staršími ochrannými známkami ze vzhledového hlediska zároveň podobnosti i rozdíly. Z toho vyplývá, že je třeba mezi přihlášenou ochrannou známkou MEZZOPANE a staršími ochrannými známkami MEZZO a MEZZOMIX uznat existenci průměrné vzhledové podobnosti.

K fonetickému srovnání

38 Pokud jde o fonetické srovnání, měl odvolací senát za to, že i když předmětné ochranné známky mají odlišnou slabičnou strukturu, a tedy odlišný zvukový rytmus, jsou foneticky totožné, pokud jde o výraz „mezzo“.

39 Toto posouzení odvolacího senátu musí být potvrzeno. Je totiž pravda, že dotčené ochranné známky jsou foneticky totožné, pokud jde o výraz „mezzo“. Přihlášená ochranná známka MEZZOPANE se však odlišuje jak od starší ochranné známky MEZZO, tak od starší ochranné známky MEZZOMIX svou slabičnou strukturou a svým zvukovým rytmem, které jsou odlišné v porovnání s těmito staršími ochrannými známkami. Krom toho, i když je třeba uznat, že relevantní spotřebitel v projednávaném případě bude klást přízvuk na první slabiku dotčených označení v jejich německé výslovnosti, neodstraní však toto přízvukování fonetické rozdíly mezi přihlášenou ochrannou známkou a staršími ochrannými známkami způsobené posledními slabikami „pa“ a „ne“ přihlášené ochranné známky. Tyto posledně uvedené slabiky dodávají přihlášené ochranné známce odlišný zvuk v porovnání se starší rakouskou ochrannou známkou. Krom toho při jejím srovnání se starší německou ochrannou známkou poslední slabiky „pa“ a „ne“ přihlášené ochranné známky kontrastují s poslední slabikou „mix“ starší německé ochranné známky.

40 Žalobkyně však tvrdí, že v důsledku zvláštní znělosti spojené s dvěma „z“ bude zvuk „mezzo“ dominantní v porovnání se zvukovými sekvencemi „pane“ a „mix“. V tomto ohledu se Soud domnívá, že nebylo prokázáno, že přinejmenším v němčině dvojí „z“ ve výrazu „mezzo“ přiznává tomuto výrazu zvláštní zvučnost z pohledu relevantní veřejnosti. Tvrzení žalobkyně, že důsledkem této zvučnosti je to, že relevantní veřejnost bude mít za to, že zvuk „mezzo“ je v porovnání se zvukovými sekvencemi „pane“ a „mix“ dominantní, je tudíž neopodstatněné.

41 Soud se tedy domnívá, že odvolací senát nepochybil, když uznal, že z fonetického hlediska existují mezi přihlášenou ochrannou známkou a staršími ochrannými známkami zároveň podobnosti i rozdíly. Z toho vyplývá, že je třeba uznat

existenci průměrné fonetické podobnosti mezi přihlášenou ochrannou známkou MEZZOPANE a staršími ochrannými známkami MEZZO a MEZZOMIX.

K pojmovému srovnání

42 Odvolací senát měl za to, že mezi kolidujícími označeními není možné provést pojmové srovnání, neboť celkově nemají žádný význam.

43 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že výrazy „mezzo“, „mezzomix“ a „mezzopane“ nemají pro relevantní veřejnost žádný zvláštní význam, neboť tyto výrazy v němčině nic neznamenají. V důsledku toho není možné určit pojmovou podobnost mezi přihlášenou ochrannou známkou MEZZOPANE a starší ochrannou známkou MEZZO ani mezi touto přihlášenou ochrannou známkou MEZZOPANE a starší ochrannou známkou MEZZOMIX. Toto posledně uvedené posouzení nemůže být zpochybněno okolností uplatněnou vedlejší účastnicí, že výraz „mix“ může relevantní veřejnost chápat jako označující směs. I za předpokladu, že by relevantní veřejnost mohla výraz „mezzomix“ chápat jako označení směsi „mezzo“, to totiž nemění nic na tom, že výraz „mezzopane“ nemá v němčině žádný význam, takže v ní nemůže existovat pojmová podobnost mezi přihlášenou ochrannou známkou MEZZOPANE a starší ochrannou známkou MEZZOMIX. To platí tím spíše, že výraz „mezzopane“ obsahuje nejen prvek „mezzo“, ale také prvek „pane“, a žádný z těchto prvků, i když je posuzován samostatně, nemá v němčině pojmový význam.

Závěry

44 S ohledem na všechny předcházející skutečnosti se Soud domnívá, že je třeba předmětným označením v rámci jejich celkového posouzení přiznat průměrnou

podobnost. I přes prvek společný těmto třem označením, a sice výraz „mezzo“, se totiž označení odlišují vzhledem k výrazům „mix“ starší německé ochranné známky a „pane“ přihlášené ochranné známky. Ze zvážení všech těchto prvků vyplývá průměrná podobnost mezi těmito označeními.

45 Toto posouzení nemůže být zpochybněno judikaturou uplatňovanou žalobkyní, podle níž na základě první analýzy v případě, kdy jeden ze dvou pouhých pojmů tvořících slovní ochrannou známku je po stránce vzhledové a po stránce fonetické totožný s jediným pojmem tvořícím starší slovní ochrannou známku a kdy tyto pojmy, posuzované společně, nebo zvlášť, nemají po stránce pojmové pro dotčenou veřejnost žádný význam, mají být dotčené ochranné známky – posuzované každá ve svém celku – obvykle považovány za podobné ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 (rozsudky KIAP MOU, bod 27 výše, bod 39, a Westlife, bod 27 výše, bod 37).

46 Soud totiž nejprve zdůrazňuje, že uplatnění této judikatury může vést pouze k první analýze. Toto uplatnění tedy nemůže vyloučit dodatečnou analýzu za účelem zaručení uceleného posouzení nebezpečí záměny mezi dotčenými ochrannými známkami. Dále Soud poznamenává, že se tato judikatura týká srovnání mezi dvěma slovními ochrannými známkami. V projednávaném případě je však ochranná známka MEZZOPANE obrazovou ochrannou známkou, což relativizuje relevantnost této judikatury pro projednávanou věc. Konečně je třeba připomenout, jak Soud konstatoval výše, že v projednávaném případě musí být mezi přihlášenou ochrannou známkou MEZZOPANE a staršími ochrannými známkami MEZZO a MEZZOMIX v každém případě uznána určitá podobnost.

47 Soud se tudíž domnívá, že judikatura uvedená v bodě 45 výše nemůže zpochybnit závěry uvedené v bodě 44 výše.

3. *Ke srovnání dotčených výrobků*

Argumenty účastníků řízení

48 Žalobkyně zpochybňuje posouzení podobností a rozdílů mezi výrobky, na které se vztahují dotčené ochranné známky, učiněné odvolacím senátem.

49 Žalobkyně má za to, pokud jde o srovnání mezi víny, na která se vztahuje přihlášená ochranná známka, a pivem, ale a porterem, na které odkazuje její ochranná známka MEZZO, že jde zaprvé o výrobky stejné povahy: alkoholické nápoje. Zadruhé jde o výrobky, které mají stejný účel: lidskou spotřebu. Zatřetí jde o výrobky užívané spotřebiteli podobným způsobem: jako doprovod k jídlům nebo jako aperitiv. Začtvrté jde o výrobky, které jsou určeny téže veřejnosti: konečným spotřebitelům. Zapáté jde o výrobky uváděné na trh v tomtéž tvaru: v láhvích. Zašesté jde o výrobky distribuované týmiž kanály: bary, restauracemi, supermarkety, velkoprodejnami atd.; v těchto obchodech je běžné umisťovat je vedle sebe a jsou vedle sebe uváděny na jídelních lístcích restaurací apod. Zasedmé je reklama na tyto výrobky zajišťována týmiž prostředky: televizí, rozhlasem, časopisy atd. Zaosmé jde o výrobky, které jsou do jisté míry konkurenční: spotřebitel si může vybrat, zda k jídlu nebo jako aperitiv bude pít víno, nebo pivo atd.

50 Žalobkyně se domnívá, že tyto společné body mezi dotčenými výrobky, ve spojení s totožnými nebo podobnými označeními umístěnými na výrobcích při jejich uvádění na trh, mohou cílovou veřejnost uvést v domnění, že tyto výrobky byly vyrobeny pod kontrolou jediného podniku, kterému lze přiznat odpovědnost za jejich jakost (viz obdobně rozsudek Canon, bod 19 výše, bod 28).

51 Podle žalobkyně nejsou tyto úvahy popřeny skutečností, že dotčené výrobky jsou odlišné, pokud jde o jejich přísady a jejich způsob výroby.

52 Zaprvé má žalobkyně za to, že není správné tvrdit, že přísady a způsoby výroby piva a vína jsou odlišné. Připomíná, že jak víno, tak i pivo jsou alkoholickými nápoji a že se pivo získává kvašením ječmene, zatímco víno se získává kvašením lisovaných hroznů.

53 Zadruhé má žalobkyně za to, že rozdíl ve složení vína a piva nebrání tomu, aby tyto nápoje byly vzájemně zaměnitelné, jelikož jsou určeny k uspokojení téže potřeby.

54 Žalobkyně zatřetí uvádí, že i když si je relevantní veřejnost vědoma a všimne si charakteristických rysů odlišujících tyto výrobky, pokud jde o jejich složení a jejich způsob přípravy, nevyvodí z toho chybně či správně to, že tyto rozdíly zabrání témuž podniku vyrábět nebo uvádět na trh zároveň oba typy nápojů. Podle žalobkyně převažují podobné prvky uvedené v bodě 49 výše nad jedinými dvěma odlišujícími faktory uvedenými odvolacím senátem tím spíše, že odvolací senát neposkytuje žádný objektivní údaj, kterým by podepřel své tvrzení, že rakouský průměrný spotřebitel bude považovat za normální, že víno a pivo pocházejí od různých podniků.

55 Žalobkyně se domnívá, že se tyto úvahy použijí rovněž na srovnání mezi víny, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka, a míchanými nápoji na bázi limonády, na které odkazuje její ochranná známka MEZZOMIX. Zdůrazňuje, že tyto posledně uvedené nápoje mohou zahrnovat alkoholické nápoje, což z nich činí nápoje, které mohou nahradit víno.

56 Podle žalobkyně mohou být tyto úvahy použity, i když v menším rozsahu, na ostatní výrobky, na které se vztahuje její ochranná známka MEZZO, a to minerální vody, sodovky a ostatní nealkoholické nápoje, sirupy a ostatní přípravky na výrobu nápojů. I když alkoholické nápoje nejsou výslovně zahrnuty do této kategorie, žalobkyně se domnívá, že se z pohledu relevantní veřejnosti může jednat o stejnou skupinu výrobků. Nic *a priori* nebrání chápání, že „přípravky na výrobu nápojů" zahrnují přípravky na výrobu jak alkoholických, tak nealkoholických nápojů.

57 Žalobkyně upřesňuje, že její tvrzení je v souladu s tvrzením zastávaným námitkovým oddělením v rozhodnutí, které bylo zrušeno napadeným rozhodnutím.

58 Žalobkyně se konečně dovolává rozsudku ze dne 15. ledna 2003, Mystery Drinks v. OHIM – Karlsberg Brauerei (MYSTERY) (T-99/01, Recueil, s. II-43, bod 40), ve kterém Soud uznal podobnost nápojů, třebaže odlišných, pokud jde o jejich přísady a jejich způsob přípravy, když vycházel z jejich společné povahy, určení a způsobu uvádění na trh. Stejně tak v rozsudku Soudu ze dne 8. července 2004, Sunrider v. OHIM – Espadafor Caba (VITAFRUIT) (T-203/02, Sb. rozh. s. II-2811, body 66 a 67) byla uznána existence podobnosti mezi „minerálními a sodovými vodami a jinými nealkoholickými nápoji; ovocnými a zeleninovými nápoji, ovocnými šťávami; sirupy a jinými přípravky pro přípravu nápojů; nápoji na bázi bylinek a vitaminů", na jedné straně, a „koncentrovanými ovocnými šťávami", na straně druhé.

59 Žalobkyně dospívá k závěru, že mezi výrobky, na které se vztahují kolidující ochranné známky, existuje zjevná podobnost.

60 Žalovaný a vedlejší účastnice popírají posouzení žalobkyně a mají v podstatě za to, že odvolací senát správně posoudil nebezpečí záměny mezi dotčenými výrobky.

Závěry Soudu

Úvod

61 Soud připomíná, že pro posouzení podobnosti mezi dotčenými výrobky je třeba zohlednit všechny relevantní faktory, které charakterizují vztah mezi výrobky. Tyto faktory zahrnují zvláště jejich povahu, účel, jejich užívání a jejich konkurenční nebo komplementární charakter (viz obdobně rozsudek Canon, bod 19 výše, bod 23).

62 V projednávaném případě je třeba srovnat jednak vína, na která se vztahuje přihlášená ochranná známka MEZZOPANE, a „pivo; ale a porter, minerální vody, sodovky a ostatní nealkoholické nápoje; sirupy a ostatní přípravky na výrobu nápojů“, na které se vztahuje starší rakouská ochranná známka MEZZO, a jednak vína, na která se vztahuje přihlášená ochranná známka MEZZOPANE, a míchané nápoje na bázi limonády, na které se vztahuje starší německá ochranná známka MEZZOMIX.

Srovnání mezi vínem a pivem

63 Pokud jde nejprve o povahu, účel a užívání vín a piv, ale a porter, je pravda, jak uvádí žalobkyně, že tyto výrobky jsou alkoholickými nápoji, získanými na základě procesu kvašení, které jsou konzumovány během jídel nebo jako aperitiv.

64 Podobně jako odvolací senát je však třeba konstatovat, že základní přísady těchto nápojů nevykazují společné body. Alkohol totiž není přísadou, která slouží k výrobě těchto nápojů, ale je jednou ze složek vytvořených v rámci této výroby. Krom toho, ačkoli výroba každého z těchto nápojů vyžaduje proces kvašení, jejich příslušný

způsob výroby se neomezuje na kvašení a je zcela odlišný. Lisování hroznů a umisťování moštu do velkých sudů typu barrique tak nemohou být přirovnávány k procesům vaření piva.

65 Navíc skutečnost, že se pivo získává kvašením sladu, zatímco víno se vyrábí kvašením hroznového moštu, způsobuje to, že se konečné výrobky liší svou barvou, vůní i chutí. Tato odlišná barva, vůně i chuť má za následek to, že relevantní spotřebitel oba tyto výrobky vnímá jako výrobky odlišné povahy.

66 Krom toho, navzdory skutečnosti, že víno a pivo mohou v jisté míře uspokojovat tutéž potřebu, a sice vychutnávat nápoj při jídle nebo jako aperitiv, má Soud za to, že je relevantní spotřebitel vnímá jako odlišné výrobky. Odvolací senát tak měl správně za to, že víno a pivo nepatří do stejné skupiny alkoholických nápojů.

67 Pokud jde dále o komplementární charakter vína a piva ve smyslu judikatury citované v bodě 61 výše, Soud připomíná, že tato komplementarita souvisí s úzkým vztahem mezi výrobky v tom smyslu, že jeden výrobek je nezbytný nebo důležitý pro užití druhého výrobku [viz rozsudek Soudu ze dne 1. března 2005, Sergio Rossi v. OHIM – Sissi Rossi (SISSI ROSSI), T-169/03, Sb. rozh. s. II-685, bod 60]. V projednávaném případě má Soud za to, že víno není nezbytné ani důležité pro užití piva a naopak. Neexistuje ostatně žádná skutečnost, která by umožnila dospět k závěru, že kupující jednoho z těchto výrobků bude muset koupit i druhý.

68 Pokud jde o konkurenční charakter vína a piva, bylo již v jiném kontextu rozhodnuto, že mezi těmito výrobky existuje určitá konkurence. Soudní dvůr tak měl za to, že

víno a pivo mohou do jisté míry uspokojovat stejné potřeby, takže je třeba připustit, že mezi nimi existuje určitá míra zastupitelnosti. Soudní dvůr však měl za to, že vzhledem k velkým rozdílům mezi víny, pokud jde o jejich jakost, a tudíž o cenu, musí být určující konkurenční vztah mezi pivem, oblíbeným a ve velké míře konzumovaným nápojem, a vínem prokázán u vín nejdostupnějších široké veřejnosti, kterými jsou obecně nejlehčí a nejlevnější vína (viz obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 9. července 1987, Komise v. Belgie, 356/85, Recueil, s. 3299, bod 10; viz rovněž rozsudky Soudního dvora ze dne 12. července 1983, Komise v. Spojené království, 170/78, Recueil, s. 2265, bod 8, a ze dne 17. června 1999, Socridis, C-166/98, Recueil, s. I-3791, bod 18). Nezdá se, že by cokoli nasvědčovalo tomu, že by toto posouzení nemohlo být rovněž použito v projednávané věci. Z toho vyplývá, že je třeba uznat, jak uvádí žalobkyně, že víno a pivo jsou do jisté míry konkurenční.

69 Konečně je třeba v souladu s posouzením odvolacího senátu připustit, že průměrný rakouský spotřebitel bude mít za to, že je běžné, a bude tudíž očekávat, že víno a pivo, ale a porter pocházejí od různých podniků a že tyto nápoje nepatří do stejné skupiny alkoholických nápojů. Žádná skutečnost nenasvědčuje tomu, že si rakouská veřejnost neuvědomí a nevšimne si charakteristických rysů odlišujících pivo a víno, pokud jde o jejich složení a jejich způsob přípravy. Soud se naopak domnívá, že tyto rozdíly jsou vnímány tak, že činí málo pravděpodobnou skutečnost, že tentýž podnik vyrábí a uvádí na trh zároveň oba typy nápojů. Jen pro úplnost Soud zdůrazňuje, že je obecně známo, že v Rakousku existuje tradice výroby jak piva, tak vína, a to různými podniky. V důsledku toho průměrný rakouský spotřebitel očekává, že pivo, ale a porter a víno pocházejí od různých podniků.

70 S ohledem na všechny předcházející skutečnosti se Soud domnívá, že pro průměrného rakouského spotřebitele existuje mezi vínem a pivem pouze nízká podobnost.

Srovnání mezi vínem, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka, a ostatními nápoji s výjimkou piva, na které se vztahují starší ochranné známky

– Úvod

71 Pokud jde o srovnání mezi vínem, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka MEZZOPANE, a „minerálními vodami, sodovkami a ostatními nealkoholickými nápoji, sirupy a ostatními přípravky na výrobu nápojů“, na které se vztahuje starší ochranná známka MEZZO, a „míchanými nápoji na bázi limonády“, na které se vztahuje starší ochranná známka MEZZOMIX, Soud se domnívá, že je předem nutno určit, zda výše uvedené výrobky, kterých se týkají předmětné starší ochranné známky, zahrnují jak nealkoholické nápoje, tak alkoholické nápoje.

72 V tomto ohledu měl odvolací senát i žalobkyně za to, že nápoje, na které se vztahují starší ochranné známky, mohou obsahovat jiné alkoholické nápoje než pivo. Žalovaný toto posouzení zpochybňuje z důvodu, že je v rozporu jak se systematickým charakterem třídění výrobků náležejících do tříd 32 a 33, do kterých patří předmětné výrobky, tak s vysvětlivkami k seznamu tříd výrobků a služeb výše uvedené Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek (dále jen „vysvětlivky“).

73 Soud připomíná, že „minerální vody, sodovky a ostatní nealkoholické nápoje, sirupy a ostatní přípravky na výrobu nápojů“, na které se vztahuje ochranná známka MEZZO, a „míchané nápoje na bázi limonády“, na které se vztahuje ochranná známka MEZZOMIX, byly zapsány ve třídě 32.

74 Z jasného a jednoznačného znění třídy 33 však vyplývá, že tato třída zahrnuje všechny alkoholické nápoje s jedinou výjimkou piva. V důsledku toho pouhá okolnost, že ve třídě 32 výrazy „nealkoholické“ neodkazují výslovně na „ovocné nápoje a ovocné šťávy“ a na „sirupy a ostatní přípravky na výrobu nápojů“, je pro otázku, zda tato třída může obsahovat jiné alkoholické nápoje než pivo, irelevantní. Nejenže

totiž znění třídy 33 neponechává žádnou možnost ji vykládat jinak než tak, že zahrnuje všechny alkoholické nápoje s výjimkou piva, ale krom toho vysvětlivky k třídám 32 a 33 podporují výklad, podle něhož třída 33 zahrnuje všechny alkoholické nápoje s výjimkou piva. Podle vysvětlivky ke třídě 33, jestliže je alkoholický nápoj „zbaven alkoholu", je vyňat ze třídy 33 a je zařazen do třídy 32. Vysvětlivka ke třídě 32 to potvrzuje, když uvádí, že zahrnuje nápoje „zbavené alkoholu".

75 V důsledku toho obecný popis uvedený ve vysvětlivce ke třídě 32, podle něhož tato třída zahrnuje „hlavně" nealkoholické nápoje, musí být vykládán v souladu se zněním třídy 33. Začátek vysvětlivky k této třídě a další upřesnění vysvětlivky ke třídě 32 tak musejí být vykládány v tom smyslu, že třída 32 v zásadě obsahuje pouze nealkoholické nápoje a přípravky, přičemž jedinou výjimkou z nealkoholického charakteru nápojů obsaženou v této třídě je pivo.

76 Toto posouzení není zpochybněno judikaturou vyplývající z rozsudku Soudu ze dne 15. února 2005, Lidl Stiftung v. OHIM – REWE-Zentral (LINDENHOF) (T-296/02, Sb. rozh. s. II-563), jelikož tento rozsudek pouze uznává teoretickou možnost, že ovocné nápoje a ovocné šťávy mohou být považovány za výrobky zahrnující alkoholické nápoje, aniž by byly systematicky vykládány třídy 32 a 33. Krom toho Soud poznamenává, že ve výše citovaném rozsudku LINDENHOF bylo shledáno, že výrazy „nápoje z ovocných šťáv" a „ovocné šťávy" jsou vyhrazeny výrobkům bez alkoholu (bod 53 rozsudku).

77 „Minerální vody, sodovky a ostatní nealkoholické nápoje, sirupy a ostatní přípravky na výrobu nápojů", na které se vztahuje starší ochranná známka MEZZO, a „míchané nápoje na bázi limonády", na které se vztahuje starší ochranná známka MEZZOMIX, uvedené ve třídě 32, tudíž musejí být považovány za zahrnující pouze výrobky bez alkoholu.

78 Ve světle tohoto upřesnění je třeba analyzovat nebezpečí záměny mezi vínem, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka MEZZOPANE, a „minerálními vodami, sodovkami a ostatními nealkoholickými nápoji, sirupy a ostatními přípravky na výrobu nápojů“, na které se vztahuje starší ochranná známka MEZZO, a „míchanými nápoji na bázi limonády“, na které se vztahuje starší ochranná známka MEZZOMIX.

– Srovnání mezi vínem a minerálními vodami, sodovkami a ostatními nealkoholickými nápoji, sirupy, ostatními přípravky na výrobu nápojů a míchanými nápoji na bázi limonády

79 Nejprve, pokud jde o povahu, účel a užívání vína, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka, a nealkoholických nápojů, na které se vztahují starší ochranné známky, je třeba poznamenat, že se samotná povaha těchto výrobků liší vzhledem k přítomnosti či absenci alkoholu v jejich složení.

80 V tomto ohledu již bylo rozhodnuto, že průměrný německý spotřebitel je zvyklý na oddělení alkoholických a nealkoholických nápojů a věnuje mu pozornost; toto oddělení je ostatně nezbytné vzhledem k tomu, že někteří spotřebitelé si nepřejí, respektive nemohou, požívat alkohol (rozsudek LINDENHOF, bod 76 výše, bod 54). Průměrný německý spotřebitel tak toto odlišení provede při srovnání mezi vínem, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka, a nealkoholickými nápoji, na které se vztahuje starší ochranná známka MEZZOMIX.

81 Žádná skutečnost uvedená žalobkyní nenasvědčuje tomu, že by toto posouzení neplatilo rovněž pro průměrného rakouského spotřebitele. Soud se domnívá, že je třeba mít za to, že tento průměrný rakouský spotřebitel je rovněž zvyklý na oddělení alkoholických a nealkoholických nápojů a věnuje mu pozornost. Z toho vyplývá, že tento průměrný rakouský spotřebitel toto odlišení provede při srovnání mezi vínem, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka, a nealkoholickými nápoji, na které se vztahuje starší ochranná známka MEZZO.

82 Odvolací senát měl tedy správně za to, že „vína [jsou] alkoholickými nápoji a jako taková jsou zřetelně oddělena od výrobků, kterých se týká starší ochranná známka

MEZZO, jak v obchodech, tak na nápojových lístcích“, a že v projednávaném případě „[je] průměrný spotřebitel zvyklý na oddělení alkoholických a nealkoholických nápojů a že takové oddělení [je] nezbytné vzhledem k tomu, že někteří spotřebitelé si nepřejí, respektive [nemohou], požívat alkohol“.

83 Pokud jde o účel a užívání vína a nealkoholických nápojů, je třeba konstatovat, že se částečně překrývají. Konzumace vína nevylučuje konzumaci nealkoholických nápojů a naopak, ale konzumace jednoho z těchto nápojů nevyvolává nezbytně konzumaci druhého. Krom toho je víno obecně určeno k degustaci a neslouží k tomu, aby uhasilo žízeň, zatímco nealkoholické nápoje, na které se vztahují starší ochranné známky, slouží obecně, ba dokonce výlučně, pokud jde o minerální vody a sodovky, k uhašení žízně. Přítomnost či absence alkoholu a odlišná chuť vína a ostatních nealkoholických nápojů, na které se vztahují starší ochranné známky, předčí z pohledu relevantního spotřebitele společný účel a užívání.

84 Dále, pokud jde o komplementární charakter dotčených výrobků ve smyslu judikatury citované v bodech 61 a 67 výše, je třeba konstatovat, že mezi těmito výrobky neexistuje úzký vztah v tom smyslu, že nákup jednoho je nezbytný nebo důležitý pro užití druhého, a že neexistuje žádná skutečnost, která by umožnila dospět k závěru, že kupující jednoho z těchto typů výrobků bude veden ke koupi druhého.

85 Krom toho, pokud jde o konkurenční charakter dotčených výrobků, má Soud za to, že odlišná chuť a rozdíl spočívající v přítomnosti či v absenci alkoholu mají za následek to, že průměrný německý či rakouský spotřebitel, který si chce opatřit víno, jej zpravidla nebude srovnávat s nealkoholickými nápoji, na které se vztahují starší ochranné známky, ale opatří si buď víno, nebo jeden z těchto nealkoholických nápojů. V tomto smyslu mohl mít odvolací senát platně za to, že víno nepředstavuje nápoj, kterým lze nahradit nápoje, kterých se týkají starší ochranné známky.

86 Toto posledně uvedené posouzení je potvrzeno judikaturou vyplývající z rozsudku LINDENHOF, bod 76 výše, ve kterém bylo rozhodnuto, že šumivá vína nelze považovat za výrobky, které konkurují nealkoholickým nápojům, neboť šumivá vína představují pouze neobvyklý nápoj nahrazující nealkoholické nápoje (bod 56 rozsudku).

87 Tatáž judikatura konečně rovněž shledala, že průměrný německý spotřebitel bude považovat za normální, a tudíž bude očekávat, že šumivá vína a nápoje nazvané „minerální a sodové vody a jiné nealkoholické nápoje; ovocné nápoje a ovocné šťávy" pocházejí od různých podniků (rozsudek LINDENHOF, bod 76 výše, bod 51). Soud dodal, že konkrétněji šumivá vína a uvedené nápoje nelze považovat za výrobky, které patří do stejné skupiny nápojů, ba dokonce za prvky obecné řady nápojů, které mohou mít společný obchodní původ (rozsudek LINDENHOF, bod 76 výše, bod 51).

88 Toto posledně uvedené posouzení je použitelné v kontextu projednávané věci. Průměrný rakouský spotřebitel, který se setká s vínem, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka MEZZOPANE, a s nealkoholickými nápoji, na které se vztahuje ochranná známka MEZZO, nebo průměrný německý spotřebitel, který se setká s vínem, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka MEZZOPANE, a s nealkoholickými nápoji, na které se vztahuje ochranná známka MEZZOMIX, totiž nebude očekávat, že tyto nápoje mají stejný obchodní původ.

89 Soud se tudíž domnívá, že odvolací senát měl správně za to, že průměrný spotřebitel nebude očekávat, že vína a nealkoholické nápoje, na které se vztahují starší ochranné známky, pocházejí od stejného podniku a že tyto nápoje nemohou být považovány za prvky obecné řady nápojů, které mohou mít společný obchodní původ.

90 S ohledem na všechny tyto skutečnosti má Soud za to, že víno a nealkoholické výrobky, na které se vztahují starší ochranné známky, musejí být považovány za výrobky, které nejsou podobné.

91 Tento závěr potvrzující posouzení odvolacího senátu nemůže být zpochybněn argumenty žalobkyně, že všechny tyto výrobky jsou podávány v restauracích a barech, jsou vedle sebe prodávány v obchodech a barech, ve tvaru láhve, jsou určeny k lidské spotřebě a mají stejné distribuční a reklamní sítě. Tyto okolnosti se totiž týkají téměř všech nápojů, včetně těch nejvíce vzájemně odlišných (viz v tomto smyslu rozsudek LINDENHOF, bod 76 výše, bod 58), a nestačí tedy k tomu, aby prokázaly, že vína a nápoje, na které se vztahují starší ochranné známky, pro průměrné německé a rakouské spotřebitele pocházejí od stejného podniku.

– Judikatura MYSTERY a VITAFRUIT

92 Soud se domnívá, že rozsudky MYSTERY a VITAFRUIT uplatňovanými žalobkyní, bod 58 výše, nejsou dotčena předcházející posouzení vyvozující závěr o rozdílnosti předmětných výrobků.

93 Konkrétněji, Soud podotýká, že ve věci, ve které byl vydán rozsudek MYSTERY, bod 58 výše (body 3 a 4), bylo třeba srovnat nealkoholické nápoje, s výjimkou nealkoholických piv, s pivem a nápoji obsahujícími pivo. S ohledem na rozdíl mezi vínem a pivem (bod 63 a následující výše) přitom toto srovnání není v projednávaném případě relevantní pro srovnání mezi vínem, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka MEZZOPANE, a nealkoholickými nápoji, na které se vztahují starší ochranné známky MEZZO a MEZZOMIX.

94 Konkrétněji, v odpovědi na argumenty žalobkyně, podle nichž ve věci, ve které byl vydán rozsudek MYSTERY, bod 58 výše, uznal Soud podobnost nápojů, třebaže odlišných, pokud jde o přísady a způsob přípravy, přičemž vycházel z jejich společné povahy, účelu a způsobu uvádění na trh, je třeba poznamenat, že v této věci měl

Soud za to, že u průměrných německých spotřebitelů mohou míchané nápoje na bázi piva nahradit jak pivo, tak nealkoholické nápoje (rozsudek MYSTERY, bod 58 výše, body 37 a 40). Tatáž míra zastupitelnosti však nemůže být uznána při srovnání, které provede relevantní německý či rakouský spotřebitel, mezi vínem, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka MEZZOPANE, a nápoji, na které se vztahují starší ochranné známky MEZZO a MEZZOMIX. Z důvodů uvedených v bodě 66 a následujících výše totiž nelze mít za to, že relevantní německý či rakouský spotřebitel může snadno pivo nahradit vínem. Krom toho z důvodů uvedených v bodě 85 a následujících výše nelze mít za to, že relevantní německý či rakouský spotřebitel může nahradit vínem ostatní nealkoholické nápoje, na které se vztahují starší ochranné známky.

95 Pokud jde o věc, ve které byl vydán rozsudek VITAFRUIT uplatňovaný žalobkyní, bod 58 výše, Soud upřesnil, že otázka podobnosti mezi výrobky se týká pouze nápojů na bázi bylinek a vitaminů a ovocných šťáv (rozsudek VITAFRUIT, bod 58 výše, bod 64). Tato věc se tedy nikterak netýkala srovnání mezi vínem a jinými nápoji, a nemá tedy žádný dopad na srovnání mezi výrobky dotčenými v projednávané věci.

– Závěry

96 Ve světle všech předcházejících skutečností má Soud za to, že je třeba potvrdit závěr odvolacího senátu, podle něhož dotčené výrobky nejsou podobné.

4. *K celkovému posouzení nebezpečí záměny*

Argumenty účastníků řízení

97 Žalobkyně připomíná, že v rámci celkového posouzení nebezpečí záměny má průměrný spotřebitel pouze zřídka možnost přímo srovnat různé ochranné známky, a musí se spolehnout na nedokonalý obraz, který si o nich uchová v paměti. Z toho podle žalobkyně vyplývá, že je třeba při srovnání předmětných označení přiznat zcela zvláštní význam přítomnosti výrazu „mezzo" v obou ochranných známkách.

98 Krom toho se žalobkyně domnívá, že proslulost její ochranné známky MEZZOMIX v Německu si vyžaduje větší přísnost a silnější ochranu této ochranné známky při jejím srovnání s přihlášenou ochrannou známkou. V této souvislosti žalobkyně připomíná, že proslulost označení MEZZOMIX byla výslovně uznána vedlejší účastnicí v průběhu řízení.

99 Žalobkyně z judikatury vyplývající z rozsudku Canon, bod 19 výše (bod 19) vyvozuje, že i kdyby Soud usoudil, že podobnost mezi výrobky, na které se vztahují dotčené ochranné známky, není zjevná, tento nedostatek podobnosti nemůže převládnout nad podobnostmi mezi ochrannými známkami a rozlišovací způsobilostí starší ochranné známky MEZZOMIX.

100 V důsledku toho se žalobkyně domnívá, že dotčené ochranné známky vykazují podobnosti dostatečné z hlediska jejich použití a že jsou vzhledově i foneticky podobné, takže mohou být průměrným rakouským či německým spotřebitelem, který je obvykle vnímá jako celek, aniž by se věnoval podrobnostem, a který má zřídka možnost je srovnat přímo, zaměněny. Žalobkyně se tudíž domnívá, že mezi kolidujícími označeními existuje nebezpečí záměny ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, které činí napadené rozhodnutí protiprávním.

101 Žalovaný a vedlejší účastnice toto posouzení popírají a domnívají se, že z celkového posouzení nebezpečí záměny mezi přihlášenou ochrannou známkou a staršími ochrannými známkami vyplývá neexistence nebezpečí záměny mezi těmito ochrannými známkami.

Závěry Soudu

102 Soud připomíná, že celkové posouzení nebezpečí záměny předpokládá určitou vzájemnou závislost mezi zohledněnými faktory, a zejména mezi podobností ochranných známek a podobností výrobků nebo služeb, na které se ochranné známky vztahují. Nízký stupeň podobnosti mezi výrobky nebo službami, na které se ochranné známky vztahují, tak může být vyvážen vysokým stupněm podobnosti mezi ochrannými známkami a naopak (viz obdobně rozsudky Canon, bod 19 výše, bod 17, a Lloyd Schuhfabrik Meyer, bod 18 výše, bod 19).

103 Krom toho bylo rozhodnuto, že nebezpečí záměny je tím vyšší, čím se rozlišovací způsobilost starší ochranné známky jeví vyšší (rozsudek SABEL, bod 18 výše, bod 24). Bylo rovněž rozhodnuto, že zápis ochranné známky může být zamítnut i přes nízký stupeň podobnosti mezi výrobky nebo službami, na které se ochranné známky vztahují, jestliže je podobnost ochranných známek velká a jestliže je rozlišovací způsobilost starší ochranné známky, zvláště pak její dobré jméno, vysoká (viz obdobně rozsudek Canon, bod 19 výše, bod 19).

104 V projednávané věci měl odvolací senát po celkovém posouzení nebezpečí záměny za to, že i přes vzhledovou a fonetickou podobnost dotčených označení neexistuje mezi dotčenými ochrannými známkami nebezpečí záměny.

105 Pokud jde zvláště o srovnání mezi přihlášenou ochrannou známkou a starší rakouskou ochrannou známkou, měl odvolací senát za to, že s ohledem na běžnou rozlišovací způsobilost této starší ochranné známky a zjevný rozdíl mezi dotčenými výrobky neexistuje u cílové veřejnosti v Rakousku žádné velké nebezpečí záměny. Pokud jde o srovnání mezi přihlášenou ochrannou známkou a starší německou ochrannou známkou, měl odvolací senát za to, že i přes dobré jméno starší německé ochranné známky pro míchané nápoje z koly a limonády si průměrný německý spotřebitel nebude myslet, že vína, na která se vztahuje přihlášená ochranná známka, a míchané nápoje na bázi limonády, na které se vztahuje starší německá ochranná známka, mají stejný původ. Odvolací senát měl za to, že logickým důsledkem zjevných rozdílů mezi dotčenými výrobky je to, že se podobnosti mezi předmětnými ochrannými známkami při celkovém posouzení nebezpečí záměny neutralizují.

106 Toto posouzení odvolacího senátu není chybné. Relevantní spotřebitelé si zajisté uchovají v paměti pouze nedokonalý obraz dotčených ochranných známek, takže jejich společný prvek, a sice výraz „mezzo“, mezi nimi vyvolá podobnost. Navíc nezpochybňovaná proslulost ochranné známky MEZZOMIX zvyšuje nebezpečí záměny mezi touto starší ochrannou známkou a přihlášenou ochrannou známkou MEZZOPANE.

107 Soud se však domnívá, že v projednávaném případě s ohledem na vzájemnou závislost různých faktorů, které je třeba zohlednit, a proslulost starší ochranné známky MEZZOMIX nelze dospět k závěru o nebezpečí záměny mezi přihlášenou ochrannou známkou MEZZOPANE a staršími ochrannými známkami MEZZO a MEZZOMIX. Soud se totiž domnívá, že i přes proslulost starší ochranné známky MEZZOMIX neexistence podobnosti mezi dotčenými výrobky ve spojení s průměrnými podobnostmi dotčených ochranných známek ze vzhledového a fonetického hlediska, jakož i s neexistencí významu dotčených ochranných známek v němčině, neumožňuje vyvolat nebezpečí záměny u relevantních spotřebitelů, pokud jde o obchodní původ výrobků, kterých se týká jednak přihlášená ochranná známka MEZZOPANE, a jednak starší ochranné známky MEZZO a MEZZOMIX. Rozdíly mezi dotčenými ochrannými známkami uvedené v bodě 29 a následujících výše a dotčenými výrobky uvedené v bodě 61 a následujících výše jsou totiž dostatečně velké na to, aby bylo v rámci celkového přístupu vyloučeno, že by si relevantní veřejnost mohla myslet, že vína, na která se vztahuje přihlášená ochranná známka, a pivo a ostatní nápoje, na které se vztahují starší ochranné známky, mají společný původ, a to i přes

zohlednění proslulosti starší ochranné známky MEZZOMIX pro míchané nápoje na bázi limonády.

108 Soud má tudíž za to, že žalobkyně z judikatury vyplývající z rozsudku Canon, bod 19 výše, nesprávně vyvozuje, že v projednávaném případě nemůže neexistence podobnosti mezi předmětnými výrobky převládat nad podobnostmi mezi dotčenými ochrannými známkami a rozlišovací způsobilostí starší ochranné známky MEZZOMIX.

109 S ohledem na všechny předcházející skutečnosti má Soud za to, že z celkového posouzení nebezpečí záměny mezi přihlášenou ochrannou známkou a staršími ochrannými známkami vyplývá, že mezi těmito ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny.

K nákladům řízení

110 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

111 Vzhledem k tomu, že žalovaný a vedlejší účastnice požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení jak žalovaného, tak vedlejší účastnice.

Z těchto důvodů

SOUD (třetí senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) The Coca-Cola Company se ukládá náhrada nákladů řízení.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 18. června 2008.

Vedoucí soudní kanceláře

E. Coulon

Předseda

J. Azizi